

ἔτι πιστεύει, τοσούτω καὶ ζῆλον πλείονα ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ. Πολλοὶ τῶν χριστιανῶν δυσανασχέτουσιν ὅπως μεταβάινωσι συνεχῶς εἰς τὸν τόπον τῆς δημοσίου λατρείας, τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροάζονται τῆς θείας καὶ ἀναιμάκτου Μυσταγωγίας. Ἀλλὰ διὰ τί; διότι οὐδόλως καταλαμβάνουσι τὴν ἀληθῆ τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων ἐννοιαν, καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται ἵνα κρίνωσι κατὰ πόσον ἄξια λόγου καὶ ὑποχρεωτικὰ εἰσι τοῖς ἀκροωμένοις αὐτά. Ἴσως πρό τινας χρόνου ἠδύνατο ἵνα δικαιωθῇ κατὰ τι ἡ ἄγνοια αὐτῇ τῆς θρησκείας, καθότι ἦν σπάνις ἐν τῇ καθομιλουμένῃ ἡμῶν γλώσσῃ τῶν ἀναγκαίων πρὸς γνῶσιν αὐτῆς διδασκατικῶν βιβλίων. Ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὸ ἔθνος ἡμῶν πλουτεῖ καὶ ἄλλων πολλῶν διδασκατικῶν βιβλίων, καὶ ἰδίως θρησκευτικῶν, οὐδεμία εὐλογοφανῆς πρόφασις λείπεται δικαιοῦσα τὴν περὶ τὴν θρησκείαν ἄγνοιαν ἡμῶν καὶ ὀλιγορίαν. Καὶ ὡς ἐν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοτάτων βιβλίων συνισθῶμεν καὶ τὸ σύγγραμμα, τὸ περιέχον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καθομιλουμένῃ γλώσσῃ τὴν ἐξήγησιν τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας. Τοῦ συγγράμματος τούτου συγγραφεὺς ἐστὶν ὁ μέγας ἐκείνος καὶ δεινὸς περὶ τε τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν θεολογίαν Νικόλαος ὁ Βούλγαρις ὁ ἀπὸ Κερκύρας. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ συγγράμματος ἐστὶν ἡ ἐπομένη *Ἱερὰ Κατήχησις, ἥτοι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας ἐξήγησις, καὶ ἐξέτασις τῶν χειροτονομένων.*

Κατὰ πόσον τὸ σύγγραμμα ἐστὶν ἄξιον λόγου, τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ἀρκεῖ ἵνα καταδείξῃ. Ἀλλὰ πρὸς πλείονα διασάφηναι, παρατίθεμεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμά τι τῆς ἐπιστολῆς, ἣν ὁ διάσημος τῆς Κερκύρας ἀρχιεπὶς Ἰάκωβος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν συγγραφεῖα, τὸν σοφώτατον Βούλγαριν περὶ τοῦ συγγράμματος τούτου. « Ἀνέγνων που, γράφει ὁ ἱάκωβος, καὶ ἐπανεγνων τὴν ἱερωτάτην *Κατήχησιν*, θαυμαστὲ Νικόλαε, καὶ ἔν τε πολὺς τὸ παράπαν, καὶ ἔν τε γῆρας ἐσχάτου, πολλὴν δι' αὐτῆς ἐκαρπώσαμην, ὁμολογῶ, τὴν ὠφέλειαν. Διὰ τε τῶν τύπων πᾶσι τὸ κατ' ἐμὲ καὶ ψυχοτερπῇ καὶ ψυχωτήριον τοῖς ἐντευξομένοις. Ἐν ταύτῃ γὰρ τῶν Μυστηρίων τὰ ἄδυτα, τῶν ἱερῶν ἐντεύξεων αἱ διαταγαί, τῆς στολῆς τῆς ἱερατικῆς τὰ μυστήρια, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὅροι, τῶν θείων αἱ ἐρμηνεῖαι Ναῶν, τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱεραρχιῶν αἱ διακοσμήσεις, ὁ νοῦς τῆς Γραφῆς ὁ τετράμορφος, Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσίου αἱ διὰ τῶν Γραφῶν ἀποδείξεις, τὸ κήρυγμα τῶν Μαθητῶν τὸ πολύβροντον, αἱ εἰσφορὰι τῆς θείας χάριτος αἱ πολυπλάσιοι, τῶν συμβολικῶν ἁρθρῶν αἱ παραφράσεις, τὰ τῶν Συνόδων τῶν Οἰκουμενικῶν ἀπανθίσματα, αἱ φάλαγγες τῶν αἰρετικῶν αἱ ἰσόλοι, τῆς θεομήτορος ἡ ὑπεροχὴ ἡ ἀσύγκριτος, τὰ

τάγματα τῶν ἱεραρχιῶν τῶν ἐπουρανίων, αἱ τάξεις τῆς βασιλείας τῶν πόλεων αἱ θεοσεβεῖς, τῶν μεγαλείων τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου ἄρτου τῶν τερατουργιῶν τὰ ἀπόρρητα! Καὶ τί ἔτι λέγω; Πάσης τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας τὰ ὑπομνήματα καὶ ζητήματα. »

Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ἡ ἀξία τοῦ συγγράμματος καταδεικνύεται, καὶ τὸ σύνολον τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων διευκρινεῖται. Τοῦ συγγράμματος τούτου πολλὰ καὶ ἐπανειλημμένα ἐκδόσεις ἐγένοντο. Ἰστιάτη δὲ πασῶν ἐστὶν αὕτη, ἣν καὶ συνιστῶμεν ἅπασι τοῖς ὀρθοδόξοις ἡμῶν ἀδελφοῖς. Δύο τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν, ἡγούμενοι ἐπιβλαβεστάτην τὴν ἑλλειψιν τοιαύτης βίβλου, μήτε πόνων μήτε χρημάτων φεισάμενοι, ἀνέλαβον τὴν ἐκδοσιν ταύτης. Τὸ ὄφρος τοῦ συγγράμματος ἐστὶν ἀπλούστατον, καταληπτὸν εἰς πάντα χριστιανὸν Ἕλληνα· οὔτε εἰς τὸ βάρβαρον καὶ χυδαῖον καταπίπτει, οὔτε εἰς τὸ δυσνόητον καὶ γριφῶδες ἀποπλανᾶται. Γλῶσσα γλαφυρὰ προσιτὴ τοῖς πᾶσι. Μάλιστα πρὸς πλείονα τῶν ἀναγνωστῶν εὐχαρίστησιν, τὸ σύγγραμμα, βαδίζει κατ' ἐρωταπόκρισιν. Ἐρωτᾷ ὁ ἐξεταστής, ἀπαντᾷ ὁ ὑποψήριος. Ἀναγκαιοτάτον διὰ πάντα χριστιανόν. Τὸ μόνον, ὅπερ ἀφεύκτως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν πάσῃ ὀρθοδόξῳ οἰκογενείᾳ. Ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἵνα γνωρίζῃ περιληπτικῶς πᾶς ὀρθόδοξος χριστιανὸς, καθόσον ἀρροᾷ εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δι' ὅλου τοῦ ἔτους τελούμενα, τοῦτο διδάσκαται σαφῶς ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀρκοῦσι πρὸς σύστασιν τοῦ συγγράμματος. Ὅθεν συνιστῶντες καὶ αὐθις αὐτὸ πᾶσι ταῖς ὀρθοδόξοις περαινόμεν τὸν λόγον.

X.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΛΟΠΗΣ (*).

Τὸ περιστατικὸν τὸ πλέον κοινὸν ἔχει πάντοτε μίαν αἰτίαν. Διὰ ν' ἀνακαλυφθῇ δὲ δὲν πρέπει νὰ παραβλεφθῶσιν οὔτε αἱ παραμικρότεραι λεπτομέρειαι, αἵτινες προηγέθησαν τοῦ ἀποτελέσματος· πρέπει δι' ἐπαγωγῆς λογικῆς νὰ φθάσῃ τις εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἐξετάζων τὰ πιθανὰ αἰτία καὶ τὰς δυνατὰς συνεπείας τῶν. Ἐφαρμόζων τὸ σύστημα τοῦτο κατ' ὠρθωσα νὰ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύ-

(*) Ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Canler, μυστικοῦ πάλαι ἀστυνόμου ἐν Παρισίοις. Τὰ ὑπομνήματα ταῦτα τοσούτῳ συνετάραξαν δημοσιευθέντα τὴν Γαλλίαν, ὥστε ἀπηγορεύθῃ ἡ κυκλοφορία αὐτῶν.

νης πλῆθος κακοποιῶν, μεταξύ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐπομένην πράξιν.

Κλοπὴ μετὰ ῥήξεως ἐτελέσθη νύκτωρ εἰς τὸ ἐργαστήριον Κυρίου τινος Σ... ὁρολογοποιῦ, κατὰ τὴν ὁδὸν Σαινδερί. Κατὰ τὰ φαινόμενα οἱ κλέπται εἰσελθόντες εἰς τὴν διόδον τῆς οἰκίας εἰσέδυσαν εἰς τὸ ἐργαστήριον διὰ τινος θύρας. Ἰπεξήρσαν δὲ ποσότητά τινα ὁρολογίων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κρεμαμένων εἰς σιδηρὰν βιάδον, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπεσύρθησαν ἀφέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν κατορθωμάτων αὐτῶν μοχλὸν σιδηροῦν μὲ ξυλίνην λαβὴν, τὸν ὅποιον μετεχειρίσθησαν διὰ νὰ παραδιάσωσι τὴν θύραν, καὶ τεμάχιον κηρίου κεκαλυμμένον μὲ χάρτην ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς χειρός.

Ὁ Κύριος Σ... δὲν εἶδε τὴν κλοπὴν ἧς ἐγένετο θῆμα, εἰμὴ τὸ πρῶτ' ὅτε κατέβη εἰς τὸ κατάστημά του. Ἐγὼ δὲ μόνον τὴν 40 ὥραν ἔμαθον τὴν τολμηρὰν τούτην πράξιν. Κατευθύνθη ἀμέσως μ' ἓνα ἀστυνομικὸν κλητῆρα εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ ὁρολογοποιῦ, διὰ νὰ συλλέξω τεκμήρια ἱκανὰ νὰ συντελέσωσιν εἰς ἀνακάλυψιν τῶν κλεπτῶν. Οὐδὲν ὅμως ἶχνος ὑπῆρχε, καὶ οὐδεὶς τοὺς εἶχεν ἰδεῖ. Ἐκτὸς δὲ τῶν δύο ἀνωτέρω πραγμάτων, οὐδὲν ἄλλο ἔμενε κατ'ἀλλήλῳ νὰ εὐκολύνῃ τὰς ἐρεῖναις μου.

Ἐν ἐλλείψει λοιπὸν πάσης πληροφορίας ἀπεφάσισα ν' ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸν ἀστυνόμεον τῆς συνοικίας Σαινδερί, ὅστις ὡς συντάξας ἤδη πρωτόκολλον εἶχεν ἴσως ἐνδείξεις ἀκριβεστεράς· οὗτος ὅμως μοι εἶπεν ὅτι οὐδὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ὅτι προτιμότερον ἦτο νὰ ἡσυχάσωμεν, διότι αἱ ἐνέργειαι μας ἤθελον καταλήξαι εἰς ἀπώλειαν χρόνου καὶ εἰς κόπους περιττούς. Μετὰ ταῦτα ἠλλαξεν ἡ ὁμιλία καὶ ἐνῶ συνδιελεγόμεθα περὶ διαφόρων πραγμάτων ἔλαβον εἰς χεῖρας μηχανικῶς τὸ χαρτίον, τὸ ὅποιον περιτύλισσε τὸ κηρίον, καὶ τοῦ ὁποῦ τοῦ μῆκος ἦτο τριῶν δακτύλων τὸ πολὺ. Ἐξαίφνης ἀκτὶς ἐλπίδος ἔλαμψεν ἐπὶ τῶν ὁμμάτων μου, διότι παρετήρησα ὑπὸ τὸν ῥυπον τὸν ὅποιον ἀφῆκαν εἰς αὐτὸ οἱ δάκτυλοι ἡμικεκρυμμέναις τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις·

« δύο λίθραι βουτύρου »,

γεγραμμένας κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, καὶ μὲ μελάνην τῆς ὁποίας ἡ κακὴ ποιότης τὰς καθίστα ἐτι πλέον δυσαναγνώστους.

— ὦ! ὦ! ἀνέκραξα, ἰδοὺ σύμπτωσις θαυμασίη· πρέπει νὰ ἀνακαλύψω τὸν γράψαντα τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, καὶ ὅταν τὸν εὕρω, ἴσως ἀνακαλύψω καὶ τοὺς κλέπτας.

— Φίλε μου, μοι ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ ἀστυνόμος, πολλοὺς ἤκουσα φανταζομένους φούρνους καὶ καρβέλια, ἀλλ' οὐδενὸς μ' ἐφάνησαν τόσον ἀπίθανοι ὅσον οἱ ἐδικοί σου.

— Ἰσως, ἴσως! Τίς οἶδεν ἂν δὲν ἐπιτύχω; ἀλλὰ

πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ μὲ παραχωρήσῃς τὸ χαρτίον τοῦτο.

— Προθύμως μόνον σὲ προσειδοποιῶ ὅτι εἰς τὰς τέσσαρας θὰ κλείσω τὸ πρωτόκολλόν μου, καὶ θὰ πέμψω ὅλα ταῦτα τὰ τεκμήρια εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

— Ἐχει καλῶς, θὰ σπεύσω.

— Ἐμπρὸς λοιπὸν, θάρρος καὶ καλὴ τύχη!

Καὶ ἀνεχώρησα μὲ τὸν κλητῆρα φέρον τὸ μικρὸν χαρτίον. Εἰς μάτην ἀναβὰς εἰς ὄχημα ἐπεσκέφθην ὅλους τοὺς βουτυροπώλας τῆς μεγάλης ἀγορᾶς, τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, Ἁγίου Ὀνωρίου, Ἁγίου Ἰωσήφ κλ. ἐπανηρχόμεν δὲ ἀπηλπισμένος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀστυνόμου, ὅτε διαβαίνων ἀπὸ τὴν ὁδὸν Aubry-le-Boucher παρετήρησα ἓνα ἄλλον βουτυροπώλην, πρὸς ὃν παρουσίασα τὸ χαρτίον μου ἐπαναλαβὼν τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν. Ἀφοῦ ἐγύρισε καὶ ἐξαναγύρισε τὸ χαρτίον καὶ τὸ παρετήρησε μετ' ἐπιστάσις μοι ἀπεκρίθη. — Ἐγὼ εἶμαι ὁ γράψας τὰς λέξεις ταύτας· ἀγνοῶ μόνον πρὸς τίνας τὰς ἀπεύθυνται· θὰ τὰς ἔβαλα ἐπὶ δύο λιτρῶν βουτύρου πωληθέντος εἰς τινὰ διαβάτην ἢ εἰς πελάτην μου. — Ταῦτα ἀκούσας ἐνόμισα ὅτι ἔπεσα ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου οὐρανοῦ.

Δυσὸν θάτερον διελογίσθην ἡ ἡ κλοπὴ ἐγένετο περὶ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς τοῦτέστι περὶ τὴν μίαν ὥραν τῆς πρωῒας, ἡ οἱ κλέπται ἐπερίμεναν νὰ παραχωρήσῃ περισσότερον ἢ νύξ· ἡ τελευταία ὅμως ὑπόθεσις εἶναι ἀπαράδεκτος διότι περὶ τὴν 3 ἢ 4 ὥραν τῆς πρωῒας ἡ ὁδὸς Σαινδερί βρίθκει ἀμαζῶν φορητῶν, διευθυνομένων πρὸς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν, καὶ ἐργατῶν μεταβαίνόντων εἰς τὰ ἔργα των. Ὅθεν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθη περὶ τὴν 1 ὥραν τῆς πρωῒας. Ἐὰν ἔχῃ οὕτως, οἱ κλέπται διὰ νὰ μὴ διεγείρῃσι τὰς ὑπονοίας τῶν οἰκούντων ἐν τῇ αὐτῇ μὲ αὐτοὺς οἰκίᾳ, δὲν θὰ ἐπέστρεψαν νὰ κατακλιθῶσι· θὰ διήλθον τὴν ἐσπέραν εἰς τινος οἶνοπώλου, ἢ εἰς τι καταγώγιον, εἰς τὴν Κουρτίλ λόγου χάριν, ὅθεν κατερχόμενοι εἰς τὸ προάστειον τοῦ Ναοῦ (Temple) θὰ ἠγόρασαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κλοπῆς των τὸ κηρίον ἀπὸ παντοπώλην τούτου τοῦ προαστείου.

Συνδυάζων οὕτω τὰς περιστάσεις αἰτινες πρέπει νὰ προηγήθησαν τῆς κλοπῆς, ἔφθασα εἰς τὸ Boulevard du Temple, ἐκεῖ δὲ μετέβην ἀπὸ παντοπώλου εἰς παντοπώλην, ἐρωτῶν ἕκαστον αὐτῶν ἂν ἐγνώριζε τὸ χαρτίον μου· αὐτὸ ἦτο ὁ φανὸς μὲ τὸν ὅποιον ὁ Διγενὴς ἐζήτει ἄνθρωπον. Τέλος ἐφθασα καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν 62 πλησίον τοῦ στρατῶνος τῆς Courtille, καὶ πρὸς μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐκεῖνος πρὸς ὃν ἀπετάθην ἀπεκρίθη εἰς τὴν ἐρώτησιν μου·

— Τωόντι, Κύριε, χθὲς τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν 4 1 καὶ 1/2 ἐπώλησα κηρίον ἐνὸς σολδιοῦ, περιτυλιχθὲν εἰς τὸ χαρτίον τὸ ὅποιον μὲ δεικνύετε, εἰς δύο νέους κατοικοῦντας εἰς τὴν γείτονα οἰκίαν.

— Τί κάμνουν αὐτοί;

— Ἄ! Κύριε, εἶναι ἥσυχοι ὥσάν τ' ἀρνία· γραφεῖς ἐμπορικοὶ καὶ οἱ δύο, εὐρισκόμενοι πρὸς τὸ παρὸν χωρὶς θέσιν, κάμνουν τὸ λαθρεμπόριον τῶν δαντελῶν μὲ τὸ Βέλγιον· εἶναι ὅμως φρόνιμοι ὥς δύο κοράσια, μὰ τὸ ναί! μὴ βλέποντες κανένα, μὴ πηγαίνοντες εἰς καμμίαν κακὴν συναναστροφὴν, ποτὲ εἰς παραλυσίας, ποτὲ φιλονεικίας...

Εὐχαριστήσας τὸν παντοπώλην διὰ τὰς πληροφορίες ταύτας καὶ εἰπὼν ὅτι δὲν ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἐζήτουν, ἀνεχώρησα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐφοβούμην μὴ εἰδοποιήσῃ τοὺς κλέπτας, ἢ μὴ διὰ τῆς φλυαρίας του διεγείρῃ τὰς ὑποψίας των, ἔστειλα τὸν κλητῆρα νὰ συμπαραλάβῃ ἓνα τῶν συναδέλφων του. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ συνδιαλεγόμενος μὲ τοὺς γείτονας ἐμάνθανον ἀκριβῶς τοὺς χαρακτῆρας τῶν δύο κακούργων. Ὅταν ἐφθασαν οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες τοὺς διέταζα νὰ παραμονεύσουν, καὶ ἂν οἱ κλέπται ἐξέλθωσι νὰ τοὺς συλλάβωσι. Τὴν δ' ἐπαύριον τὴν 4 τῆς πρωῒας παρουσιάσθη εἰς τὸ οἰκημῖόν των καὶ τοὺς συνέλαβον εἰς τὴν κλίνην των. Οὐδὲν ὅμως ὑποπτον ἐφαίνετο εἰς τὸ δωμάτιόν των· ἔστειλα κ' ἐκραῖα τὸν ἀστυνόμον καὶ ἐπαχειρήσαμεν ἐρευνᾶν ἀπὸ τῆς ὁποίας οὐδὲν προέκυψε. Τότε ἤρχισα νὰ φοβῶμαι, ὅχι ὅτι ἠπατήθην, ἀλλ' ὅτι, ἐπειδὴ ἐφθασα ἄργά, τὰ ὀρολόγια θὰ ἔκαμνεν πτερά. Εἰς τὸ δωμάτιον ὑπῆρχε μέγα παράθυρον βλέπων εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ οἴκου. Ἀνοίξας δὲ αὐτὸ διὰ νὰ ἀερισθῇ τὸ δωμάτιον, παρετήρησα ἐργαστήριον σιδηρουργοῦ.

— Τῇ ἀληθείᾳ, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, τί παράδοξον ἂν ὁ σιδηρουργὸς οὗτος κατεσκεύασε τὸν μοχλὸν, ἀγνοῶν εἰς τί ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ. Καὶ λαβὼν τὸ ἐργαλεῖον, τὸ ὅποιον εἶχον φέρει μεθ' ἡμῶν, κατέβην εἰς τὸ σιδηρουργεῖον καὶ ἠρώτησα τὸν ἐργαστηρῆρχον ἂν τὸ κατεσκεύασεν αὐτός.

— Ὅχι, Κύριε, μοὶ ἀπεκρίθη, ἐγὼ μόνον προσήρμωσα εἰς αὐτὸ λαβὴν πρὸς χρῆσιν ἑνὸς τῶν νέων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν τὴν εὐρίσκεισθε. Μὲ εἶχον εἰπεῖν ὅτι τοὺς χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ μετακινῶν τὰς δέσμας τῶν ἐμπαρευμάτων.

Οὐδεμίαν πλέον ἀμφιβολίαν ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ κλέπται. Μετὰ σπουδῆς λοιπὸν ἐπέστρεψα ἐπάνω καὶ διέταξα συντονωτέρας ἐρεύνas. Τὰ στρώματα ἐξηλώθησαν, τὸ ἐν αὐτοῖς χόρτον ἐκενώθη, οἱ τοῖχοι ἐξηττάσθησαν, τὰ ὑαλῖα τῶν παρθυρίων ἐξεκολλήθησαν, καὶ θερμάστραι καὶ σκευυθῆκαι ἠρευνήθησαν λεπτομερῶς. Ἀπελπίσθημεν δὲ μηδὲν εὐρίσκοντες, καὶ μετὰ ἀνωφελεῖς ἐρεύνas τριῶν τετάρτων τῆς ὥρας, ἀπεφασίσαμεν ν' ἀναχωρήσωμεν. Τὴν ἐπιούσαν ὁμως νέα πάλιν ἐρευνα ἐγένετο εἰς τὸ δωμάτιον. Ἐξετάζοντες τὴν ὀροφὴν παρετηρήσαμεν ὅτι ἄνωθεν τῆς κλίνης ὑπῆρχε που λεπτοτάτη καὶ σχεδὸν ἀόρατος

διαφορὰ χρώματος. Ἀναβὰς δὲ τις εἰς τὴν κλίνην ἐκτύπησε μὲ στιβαρὰν χεῖρα τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἀνοιχθείσης ὁπῆς κατέπεσαν φύρδην μίγδην ἐπὶ τοῦ ἐφαπλώματος ὀρολόγια ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, μὲ κινδύρους, μὲ ἀγκύρας, ὅλα τέλος τὰ κλαπέντα. Οἱ κλέπται, διὰ νὰ τὰ κρύβουν εἶχον ἀνοίξει τρύπαν εἰς τὴν ὀροφὴν, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἐφραζαν μὲ χονδρὸν χάρτην, τὸν ὅποιον ἐχρωμάτισαν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἀκόμη στεγνώσει ἐφαίνετο ἡ διαφορὰ.

Μετὰ τινὰ χρόνον οἱ δύο κλέπται ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον, τὸ ὅποιον τοὺς κατεδίκασεν εἰς δέκα ἐτῶν δεσμὰ.

Ἐκ τίνος δὲ προήλθεν ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀνακαλύψεως; ἀπὸ τεμάχιον ῥυπαροῦ χαρτίου εἰς ὃ οὐδεμίαν ἐδίδετο προσοχή.

Γ. Μ.

ΠΟΡΙΚΤΑ.

—

Πολλὰ καὶ τῷ ὄντι ποικίλα ἡδύνατό τις νὰ γράψῃ ἀπὸ τῆς παρελθούσης πρώτης Ὀκτωβρίου, καθ' ἣν ἐγράφησαν αἱ τελευταῖαι ἡμῶν λεσχηνεῖαι, αἱ πολυποίκιλον μὲν, πολύθυρον δ' ἐσθῆτα περιβεβλημέναι. Ἀλλὰ πρῶτον ὁ μέλλων νὰ γράψῃ αὐτὰ ἔπρεπε νὰ μὴ εἶχεν ὑπεσχημένον ὅτι περὶ πολιτικῶν δὲν ὁμιλεῖ — δὲν γράφει δηλαδή, διότι πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ὁμιλήσῃ τις ἐν Ἀθήναις περὶ πολιτικῶν; — Ἀρκοῦσιν αἱ ἐφημερίδες, ἴσως δὲ καὶ περισσεύουσιν, ἀφοῦ μάλιστα τῆς «Αὐγῆς» μόνης καταδυσάσης εἰς σκοτίαν νύκτα καὶ ἐντελῶς διαμελισθείσης, πολλοὶ ἄλλοι ἀνεφάνησαν δημοσιογραφικαὶ κομήται, ὧν τὸ ἀστεροσκοπεῖον διαγράφει τὴν τροχίαν. Ἀλλ' οἱ ἀστρονόμοι, ὡς ἄλλοτε ποτε οἱ ἀστρολόγοι, ἀπατῶνται πολλάκις· πολλάκις ὁ κομήτης, ἄλλην γνώμην ἔχων περὶ τῆς ὁδοῦ ἣν πρέπει νὰ τηρήσῃ, παραιτεῖ τὴν ὑπ' ἐκείνων δεικνυμένην ὁδὸν καὶ πλησιάζει πρὸς ἄλλο τι ἄστρον τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς, καὶ, ἢ καταστρέφεται, ἢ καταστρέφει, ἢ χωνεύεται δίκην σιδήρου, διασπᾶται καὶ διαμελίζεται ὑπὸ τοῦ γείτονος ἄστρου καὶ διασκορπίζονται τὰ διάφορα αὐτοῦ στοιχεῖα, ἢ νικηφόρος πυρπολεῖ καὶ γῆν καὶ ὕδωρ. Ἐπειτα, ἐρωτήσεαι ἂν τις, τίς εἶναι ὁ δεῦτερος λόγος διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἐγράφησαν ποικίλα τὴν α' Νοεμβρίου; — Ἐλλειψίς ἡσυχίας, τάξεως καὶ ἐλευθερίας τοῦ νοῦς; — Καὶ διατί ἀφοῦ ὑπάρχει τάξις πραγμάτων; — Ἐλλειψίς ὕλης; — Ἴσως... ἀλλ' ὅμως ἡδυνάμην νὰ ἐλοτομήσω καθ' ὅλον τοῦ Κέρκωπος τὸ ἄστυ... Εἰς τὴν ἀγορὰν ἀνεφάνη ὁ ἀστεῖος καὶ εὐώνυμος καὶ ἐλληρικώτατος καὶ εὐφημος Καρχημιώτης (πότερον,